

2 - 2003

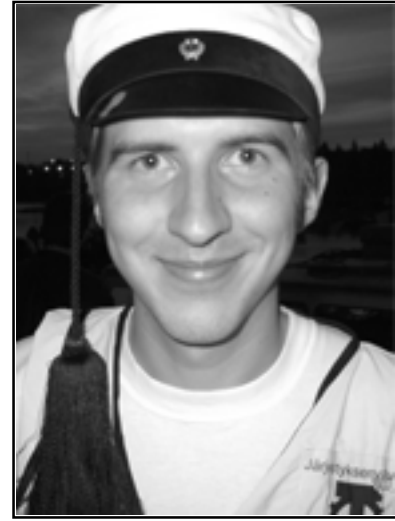
TTY
KoRK

KoRKkiruvi

PÄÄ(TÖN)KIRJOITUS

“Tee työtä jolla on tarkoitus.” Näin sanottiin mainoksessa. Tuli taas kuitenkin todettua, että totuus on toinen luonto. Kiireen jälkeen tulee aina odotus yhtä varmasti, kuin sateen jälkeen pouta.

Kertausharjoitukset antavat varmasti monelle opiskelijalle oivan tilaisuuden rauhoittua hetkeksi. Voi antaa valtion “koneiston” päättää tulevista tapahtumista ja mennä vain virran mukana. Kiireisen syksyn keskellä viikon tauko opinnoissa voi kuitenkin olla enemmän pahasta kuin hyvää. Armeijan odottelun keskellä tulee mieleen dedikset, ja niiden jälkeiset tentit. Mahdollisuus opiskeluun on kuitenkin kurkkusalaattipukeutumisen keskellä miltein olematon. Itselläni tuli ainakin siinä vaiheessa mieleen tämä melkein legendan saanut mainos fraasi, joka kuulostaa niin kliseiseltä kaikkien korvissa, jotka ovat asepalveluksensa suorittaneet (terveisiä isoveljelle ;)

Joulukuu on melkein kirosan omainen. Joulukuu kuulostaa vielä pahemmalle. Koko vuoden päättävä suuri juhla on materialisoitunut mahdottomaksi. Ihmiset sinkoilevat eri suuntiin ostellen ja törsäten maailman turhimpiin asioihin. Kuka ostaa toiselle jäätelökonetta, toisen turvautuessa TV-Shopin tuotteisiin. Jotain pitää ostaa, vaikka mitään ei kuitenkaan tarvitsisikaan. Pakonomainen ostovimma on kauppiaiden keksintöä ja ihmismassan omaksumaa. Itse lähdän karkuun maalle ja unohdan tuon kaiken. En osta turhia vimpaimia ja vempeloita, vaan käyn Joulukirkossa ja rauhoitun.

Rauhallista Joulun odotusta.

Simo “Sibbe” Suolahti

“Ei ole turhia päiviä, tai jos on on koko elämä
niin turhaa, ettei sitä siedä ajatella tänään.”
-AWY

JENSKAN JORINAT

Niin se vuosi vaan vierähti kuin siivillä erilaisten tapahtumien ja opiskelun merkeissä. Tosin on vielä se vuoden odotetuin kohokohta – tenttiviikko tulossa. Tenttiviikko varten täytyykin hieman “kertailla” lukukauden kurseja, joten ei taida tulla tekemisestä pulaa.

Näin loppuvuodesta on hyvä hetki muistella kaikkea, mitä vuoden mittaan on ehtinyt tapahtua. Keväällä järjestimme useita erilaisia perinteikkaita tapahtumia ja muutaman uuden teemabileen. Syksyllä kävimme yhdessä Autekin kanssa vierailemassa Ruotsinmaassa. Ruotsin reissuun vierähti viisi päivää, jonka aikana ehdimme vierailemaan neljässä eri kohteessa, reissaamaan laivalla ja istumaan bussissa. Vaikka kuulostaakin uskomattomalta, niin saimme ekskursion päätyttyä palautettua täysin saman määrän teekkareita, kuin mitä olimme Hervannasta mukaan lastanneet. Syksyllä toki järjestimme (hyvin) rankasta ekskusta huolimatta oikein aktiiviset orientaatioviikot fukseille, KoRK- Cruisingin, KoneCupin, saunaillan ja oikein mukava jouluhenkisen saunomistilaisuus juhliitaan 10.12.03 T-saunalla. 21.11.2003 juhliittiin ansiokkaasti Koneenrakentajakillan vuosijuhlia ravintola Astorissa.

Koneenrakentajakilta on jatkanut toimivaa yhteistyötä Koneosaston kanssa. Tänä vuonna olemme jatkaneet kurssien arviointityötä ja osalle onkin sähköpostiin tullut viesti: “Sinut on valittu osallistumaan Koneosaston kurssien arviointiin”. Yhteistyö Koneosaston kanssa on ollut todellakin molemminpuolista opiskelijoiden edun valvomista, ja toivottavasti tämä suuntaus jatkuu myös ensi vuonna.

Kulunut vuosi on omalta osaltani ollut kiireinen ja tapahtumarikas, mutta kuitenkin hyvin antoisa. Haluankin kiittää suuresti loistavasti toiminutta Koneenrakentajakillan hallitusta ja toimihenkilöitä sekä muita toiminnassa mukana olleita: yhdessä tekemällä olemme saaneet mahdollittoman mahdolliseksi. KoRKin lippu tulee jatkossakin varmasti liehumaan korkealla yleiskokouksessa valitun uuden hallituksen ja sen puheenjohtajan Katri Virtasen johdolla. Paljon onnea uudelle hallitukselle ja tulevalle vuodelle 2004. Pidetään KoRKin maine edelleen korkealla TTY:n yhtenä aktiivisimmista killoista!

Jenni

Sisälmys

Pää(tön)kirjoitus...	2
Pj:n palsta...	3
KoRK-Cruising '03...	5
KoRK:in ja Autek:in XQ...	6-9
Haalarit niskaan...	10
HI-LO-JACK...	11
KoRK:in vuosijuhlat 2003...	12-13
Kone-Cup...	14
Uusi opintoneuvoja...	15
Huh heijaa, sano kiltakultsi!...	16-17
FWR...	18-19
Suharin syksy...	20-21
Valmistuneet...	22-23

KoRKkiruuvi 2-2003

TTY:n Koneenrakentajakillan julkaisu

Päätoimittaja Simo "Sibbe" Suolahti

Taittaja Noora Rissanen

Toimitus Korkeakoulunkatu 6
33720 Tampere
<http://www.koneenrakentajakilta.org>

Painopaikka Domus-offset
Levikki 170 kpl

Palaute kork@students.cc.tut.fi

Seilailua Pyhäjärvellä

21. KoRK-Cruising

Oli syyskuun 18 päivä vuonna 2003 ja fuksimessut. Tämä päivä tiesi myös yhtä tämän lukuvuoden harvoista risteilyistä koska GooM:a ei järjestetä. Se tiesi KoRK-Cruisingia, joka järjestettiin 21. kerran MS Ratinalla joka seilasi, tällä kertaa, tuulisella Pyhäjärvellä.

Cruising alkoi perinteisin menoin, vastuullisella piti kiirettä kun osa ihmisistä saapui hieman myöhässä ja muutama asia vaati täyden huomion hetken aikaa. Mutta pääsimme kuin pääsimmekin satamasta liikkeelle aivan ajallaan.

Risteilyimme sujui mukavasti muutamaa häirikköä lukuun ottamatta joita ei ole näkynytkään pitkiin aikoihin tapahtumissamme. Mutta Nokian Panimonrannassa saimme asiat kuntoon ja risteilyimme päättyi iloisissa merkeissä takaisin Ratinan rantaan.

Laivalta suuntasimme kohti iloisia Senssi-bileitä, jotka perinteisesti järjestettiin iki-ihanassa kantrissa, Hervannassa. Tänne myös vastuuhenkilömme matka päättyi lärvilautasen pariin.

EsaLehtinen

MS Ratinan keula kohti pyhäjärveä

KoRK:in ja Autek:in Ruåtsin excursio 2003

Oli synkkä ja myrskyinen helmikuun talvi-ilta Tampereen Hervannassa Koneenrakentajakillan istuessa kokouksessaan Konetalon uumenissa. Jostain mielen syvimmistä syövereistä kumpusi ajatus tuoda iloa ja valoa mieltä vaivaamaan synkkyyteen, ja tätä lievittämään keksittiinkin järjestää valtakunnan rajat ylittävä excursio rakkaaseen naapurimaahamme Ruotsiin. Edellisten ulkomaan excursioiden kokemusten siivittämänä päätettiin nyt järjestettävä retki jakaa toverikiltalaistemme kanssa ja tähän löytyikin apua samoja aatoksia pohtivista tovereistamme Autek:laisista.

jolta sai olutta. Parin pasikuikan ja mallasjuoman jälkeen saavuimme Telestelle jopa etuajassa, ja sisään emme vielä päässeetkään. Tästä sisuuntuneena nousimme bussiin ja Timo kuljetti meitä katselemassa Turun nähtävyyksiä, mistä esimerkkinä mm. Turun normaalikoulu.

Suuntasimme lyhyen retken jälkeen takaisin kohti Telesteä, missä meille valkeni mm. että Teleste ei valmistakaan sähköä ja että kaiken ilmaisen oluen voi myös juoda, mikäli tätä ei alun perin ylenmäärin olekaan.

Noin viikko kuluneista päätöksistä ilon toimikunta- Anni, Marja ja Pasi päättivätkin kokoontua kahvikupposen äärellä pohtien kyseisen päätöksen mukana tuomiaan seuraamuksia. Jotain varmaan tarttis tehrä.

Kului kuukausi jos toinenkin, saapui suvi ja suven mukana paniikki. Paniikin mukana taipui suvi syksyksi ja syksyn mukana valmistakin tuli. Viimein huusi Anni: "Nyt puuttuu enää lähtijät!".

Tilitystä Telestellä

Tiistai 30.9.

Päivä valkeni utuisena ja Obeliskin edessä seisoi jylhänä tulevien päiviemme uljas lippulaiva- Sirpan bussimatkojen Timo oli saapunut ottamaan vastaan pelonsekaisin tuntein retkeen valmistuvaa sekavaa seurakuntaa. Vihdoin koko porukka saatiin kasaan ja retki kohti suurta tuntematonta alkoi. Ensimmäisenä vierailukohteenamme oli Turussa kuulemma sähköä valmistava Teleste,

Tiiviin ja kiinnostavan esityksen jälkeen hyppäsimme bussiin ja Timo ohjasti linjurinsa kohti Turun satamaa ja seuraavaa määränpäättämme Ruotsia. Matkasta lienee monta eri tarinaa, mutta aikaa säästääksemme moni mukana ollutkin voi varmasti yhtyä käsitteeseen aikajatkumosta Turun ja Tukholman välillä- perille vain saavuttiin.

Keskiviikko 1.10.

Laiva saapui satamaan joillekin retkeläisistämme odottamattomankin aikaisin, mutta onneksi kiireen rytäkässä muistui vielä hankitut tax-free tuliaisetkin ottaa mukaan eikä takaisin Suomeen tarvinnut kenenkään palata. Tovin paikallisia nähtävyyksiä, kuten Bussen till Slussen, ihasteltuamme pääsimme oikeaan bussiin ja matka kohti Linköpingiä alkoi. Perillä tarkoituksena oli tutustua paikallisten alkuasukkaiden opiskelumetodeihin sekä menetelmiä avustaviin tiloihin paikallisessa yliopistossa.

Janoinen retkueemme saapui perille paikallisten koneteekkareiden hoivattavaksi noin puolen päivän aikaan ja osoittautui, että opiskelutavat ovat naapurimaassamme hippasen eri tavalla- voi kuulkaa kun ei täällä saa juoda. Noh, eipä se kai mitään- tuumimme ja lähdimme jonkin verran väsyneinä tutustumaan oppilaitokseen. Keksipä joku väsymyksestä jopa jet lag:iä syyttää.

Kotvasen koulua kierreltyämme, paikallista ruokaa syötyämme ja opetustiloihin tutustuttuamme ahtauduimme jälleen bussiin ja suuntasimme kohti seuraavaa kohdettamme, joka oli ilmailumuseo armeijan testikentän vieressä.

Tovin historian siipiä ihailtuamme jouduimme valitettavasti poistumaan tulevaan majapaikkaamme vaikkakin olisi joku halunnut jäädä museopaikalle asumaan.

Majapaikassamme Ljungsbro Vandrarnhem:ssä jouduimme kohtaamaan kenties retkemme karvaimman pettymyksen. Ruotsalaisessa lämpimässä huoneessa ei nimittäin tunneta lölynheittolaitteistoa lainkaan. Kehtaavat vielä nimittää moisia saunoiksi. Pettymyksen nieltään osa retkeläisistä suuntasi kohti illanviettoa sisarkiltalaistemme kanssa, johon kuului mm. syöntiä, juontia sekä Suomi-Ruotsi maaottelua teekkarilaulujen merkeissä paikallisten opiskelijoiden Kantri Starissa.

Ruotsalaisessa yliopistossa

Muutamat jäivät pitämään huolta omistamme majapaikassamme.

Kouluun tutustumassa

Torstai 2.10

Aamu valkeni toisille aiemmin ja toisille hieman myöhemmin, mutta kaikille viimeistään siinä vaiheessa kun kuulivat seuraavan päivän ohjelmamme. Tarkoituksemme oli ajaa n. 150 km Eskilstunaan, missä meitä odotti kuuden tunnin istunto Volvon voimavälityksiä valmistavalla tehtaalla. Moni janoineen teekkari uskoi urakan olevan liian kova suoritettavaksi, mutta urhoollisesti ja pelottomasti, kuten suomalaiselle vain sopii, astuimme matkaan. Saavuimme paikalle hieman suunnasta sekoiltuamme sopivaan aikaan, missä meitä jo odottikin päivän isäntämme Jan. Jan kielsi käyttämästä kameroita ja ohjasti meidät sisään monille niin tuttuun, mutta kuitenkin niin etäiseen Volvon maailmaan. Kalvosulkeisten jälkeen alkoi mieltä sykähdyttävä kierros pitemmän päälle automatisoidussa tuotantoverstaassa 45 henkeä kyytiinsä imevässä junassa suomalaisen kuljettajan ajamana. Lisämielenkiintoa kiertokäyntiin toivat terävät metallireunat, jotka yrittivät silpoa junan takimmaisina istuvia, kun viimeiset vaunut oikoivat jyrkkiä mutkia ja Jani kettuilli suomalaisten ajotaidoista. Ruuan ja toisten

kalvosulkeisten jälkeen kierrellessämme verstaasta jalan selvisi, ettei kuljettajamme ollut ainoa suomalainen verstaassa, vaan itseasiassa meitä oli melko monta. Lähes joka kolmas työntekijä oli kotoisin kotoa. Myöhemmin selvisi, että koko 70 000:n asukkaan kaupungissa oli n. 10 000 suomalaista. Kukas sitä pakkoruotsia enää tarvitsikaan?

Lyhyen rekrytilaisuuden jälkeen loppui viimein kiertely ja pääsipä janoisempikin teekkari viimein bussiin lempiharrastuksiansa pariin. Alkoi matka kohti seuraavaa majapaikkaamme Vildsta Sporthotell:ia, jonka onnistuneesti TIEVA-osastomme kuskimme Timon johdolla olikin käynyt kartoittamassa.

Seurallinen joukkioimme asettui aloilleen majapaikkaan. Seurallisuutemme ei ilmeisesti kovinkaan ihastuttanut hotellin omistajaa, ja saimme ukaasin: klo 10 oltava hiljaista tai muuten.. No, eipä mitään. Aloimme valmistautua illan viettoon kaupungilla suihkuja ja saunaa etsien. Edellisistä pettymyksistä oppineena päätti nokkela teekkari varustautua seuraavaan saunakäyntiin oikein eväin-roskiksesta, roskapussista sekä coolerista saa oivallisesti valmistettua löylyn heittoon sopivan välineistön. Liekö niksipirkan aineksia? Sattuipa samaan aikaan saunaan myös muuan ruotsalainen ukko ja taas oli Suomi-Ruotsi maaottelun aika, täällä kertaa löylynheitossa. Kovin oli sinnikäs ruotsalainen, mutta murskaava taktiikkamme ja miesylivoimamme oli ruotsalaisille liikaa. Tilanne Suomelle 2-0. Ilta sujui mukavasti eikä edes tarvinnut kuunnella loppua omistajan ilmaisemaan "tai muuten".. lausuntaan.

Perjantai 3.10.

Aamu jälleen valkeni ja viimeistään tässä vaiheessa valtasi väsymys sisukkaimmankin tekkarin mielen. Tyynen rauhallisesti starttasi super- Timo linjurinsa ja väsyneet, mutta onnelliset matkaaajat laahustivat bussiin. Sulavin liikkein Timo ohjasti bussin kohti seuraavaa kohdettamme ABB:n robottitehtaita, missä

meitä odotti televisioruudulla komea tervetuliaistoivotus. Edessä oli jälleen kuuden tunnin tiukka setti, mihin kuului mm. yleinen-, myynnin ja markkinoiden -, tuotantomenetelmien - ja rungon suunnittelun esittely sekä vierailukierros ja ruokailu. Myöskään tällä tehtaalla emme päässeet suomalaisista eroon, vaan kiertokäynnit vetivät läpi kovasti lätkästä pitävä Tapparan mies Matti sekä Reino. Matti kierrätti meidät läpi tuotannon rungon maalauksesta valmiiseen tuotteeseen ja myönnettäköön vierailun olleen erittäin mielenkiintoinen. Päästiinpä ajoissa myös bussiin tarkistamaan tuliaisten tilanne, ja matka kohti Tukholmaa ja Viking Linea saattoi alkaa. Kovia hermopaineita pystyi tässä vaiheessa lievittämään jopa matkanjohtaja, ja Timo tuntui warppaavan aikajatkumoon ylipoimunopeudella. Taas on varmaankin turha selostaa, mitä ruotsinlaivoilla tapahtuu. Välähdyksiä teekkarihymnistä, karaokesta, ylensyönnistä sekä hatara muistikuva söpöä Simoa etsivistä teinityöistä.

Lauantai 4.10.

Osaa se Turku vaan olla kaunis ja hyvä paikka elää ja yrittää. Tällä kertaa kaikki ajoissa tervehdimme kotikamaraa ja aloimme matkan kohti Suomen luvattua maata- kohti kotoisaa Hervantaa. Mikäli retki otti paljon (ainakin kukkarosta), niin antoi se kaksinkerroin takaisin.

Suuret kiitokset ikimuistoisesta matkasta kaikille osallistujille, Annille ja Marjalle sekä matkaa tukeneille tahoille:

Konetekniikan osasto
Automaatiotekniikan osasto
TTY:n Rehtori
TTY
SIL
Gasum OY

Pasi Pajula

Tuliaisten kera kotona

Haalarit niskaan

Kuten kaikki fuksit lukivat jo ensimmäisestä kotiinlähetetystä KoRKkiruuvista, haalarit kuuluvat olennaisena osana opiskelijaelämään. Remuaminen ja melskaus (eli stressinpurku) on huomattavasti mukavampaa, kun on iloiset haalarit päällä.

Siispä jo toisella kouluviikolla kaikille KoRKin fukseille pidettiin tiedotustilaisuus, jossa ilmoitettiin, että haalarit täytyy saada nopeasti tilaukseen, jotta saisimme haalarit ensimmäisinä. Kaikki kynnelle kykenevät aktiivit ilmoittautuivat haalaritiimin jäseniksi, ja armoton soittorumba alkoi. Kaikki sukulaistenkumminkaimojensaunakaverien vanhat työpaikat soitettiin läpi, mutta mainosten myynti oli silti aika nihkeää. Kaikki firmat selittivät samat litaniat, "ikävä kyllä kaikki tälle vuodelle budjetoidut mainosrahat on jo käytetty" ja "tällä hetkellä rahatilanne on niin tiukka, ettei firmallamme ole varaa lahjoittaa rahaa humpuukiin". Ehkä julmin torjunta tuli yhtiöltä, joka ilmoitti että he eivät tue teekkaritoimintaa missään mielessä. Oudoimman vastauksen saimme taas eräältä panimolta, joka sanoi keskittävänsä mainonnan lasten ja nuorten tukemiseen! Allekirjoittanut on henkilökohtaisesti sitä mieltä, että panimo ei voi missään saada parempaa mainosta kun teekkarahaalareissa...

Boolia ja rentoa meininkiä haalarisaunalla

Killan hallitus antoi rakentavia neuvoja, ja samalla huomautti, että kaikkina muina vuosina haalarit ovat olleet syysbommareihin mennessä fukseilla. Bommarit lähestyivät kovaa vauhtia, ja mainoksia oltiin myyty vain muutamia. Tahtoisin kuitenkin huomauttaa, että myyntiyrityksestä ei ollut puutetta. Osa haalaritiimin jäsenistä avasi puhelinluettelosta yritysosion, ja aloittivat soittamisen. Bommareissa koko haalaritiimi häpeillen kartteli vanhempien opiskelijoiden katseita, ja ehkä häpeän syytä oli myös se kokovartalopuudutuksen ottaminen.

Bommareiden jälkeen kuitenkin saimme uutta puhtia mainosten myymiseen, kun Juho sai selkäpaikan myytyä ihan tajuttomalla hinnalla, ja sen jälkeen hän myi muitakin mainoksia, ilman hinnoista tinkimisiä! Muutkin alkoivat saada mainoksia myydyksi, ja haalarit saatiin vihdoinkin painoon. Eikä mennyt kuin muutama päivä, ennen kuin fuksit koneen fuksit saivat harteidensa komistukseksi kirkkaan punaiset haalarit. Haalareiden saapuminen osui samalle päivälle kuin fuksikala. Vaikka kuinka haalarien saanti venyikin, haalarit saatiin silti ensimmäisinä (lukuunottamatta niitä raksalaisia, GRRRR...).

Siispä haalaritiimi voi hetken levähtää, enää ei tarvitse soitella yhteenkään firmaan ja anella mainosta, eikä myöskään tarvitse löytää yhteistä aikaa, milloin mahdollisimman monille sopisi kokous. Kokoukset eivät missään vaiheessa olleet kovin virallisia, ja sattuipa niinkin, että puheenjohtaja ei kerinnyt ollenkaan kokoukseen.

Joten nyt fuksitkin voivat kokea jonkinmoista yhteenkuuluvaisuudentunnetta punaisine haalareineen, ja edessä on vielä haalaritiimin palkkiosauna.

Aino kuittaa

HI-LO-JACK eli kortinpeluun jatkokurssi

Vaikka otsikkona onkin jatkokurssi, ja suositeltavat esitiedot ovat kortinpeluun perusteet eli koiria, nykypäivänä moni fuksi suorittaa jatkokurssin ensimmäisenä korkeakouluopintonaan kyseiseltä aihealueelta.

Tässä käsittelemme Koneenrakentajakillan pelisääntöjä ja -tapoja. Näiden lisäksi muitakin versioita maailmalla liikkuu, KoRK:ssa pidetään näitä sääntöjä yleisesti hyväksytyinä. Enemmittä johdannoita siis itse asiaan.

- Peliä pelataan pareittain siten, että parina pelaavat istuvat vastakkain.
- Pareja voi pelissä olla kahdesta (2) neljään (4).
- Pelin tavoitteena on kerätä yksitoista (11) pistettä.
- Neuvottelu parin kanssa on pelin aikana kielletty.
- Peliä pelataan tikkiperiaatteella.
- Pisteitä pelissä saa siten, että jaon suurin valttikortti on yhden (1) pisteen arvoinen, jaon pienin valttikortti niin ikään yksi (1) piste, valttijätkä samoin on yhden (1) pisteen arvoinen ja eniten silmiä jaon aikana kerännyt pari saa yhden pisteen.
- Silmiä tulee kaikkien maiden korteista seuraavasti: jätkä=1, rouva=2, kuningas=3, ässä=4 ja kymppi=10
- Sekoituksen jälkeen ei jakajan tarvitse tarjota pakkaa nostettavaksi.
- Jaetaan kuusi (6) korttia kullekin pelaajalle aina kolme (3) korttia kerrallaan jakajasta alkaen.
- Jako alkaa lupauskierroksella, jolloin jakajasta seuraava pelaaja sanoo montako pistettä hän parinsa kanssa tulee saamaan. Lupausvuoro kiertää jokaisen pelaajan, jolloin halukkaat saavat korottaa lupautusta.
- Lupaus saa suurimmillaan olla jaossa annettavien pisteiden summa (normaalisti neljä(4)).

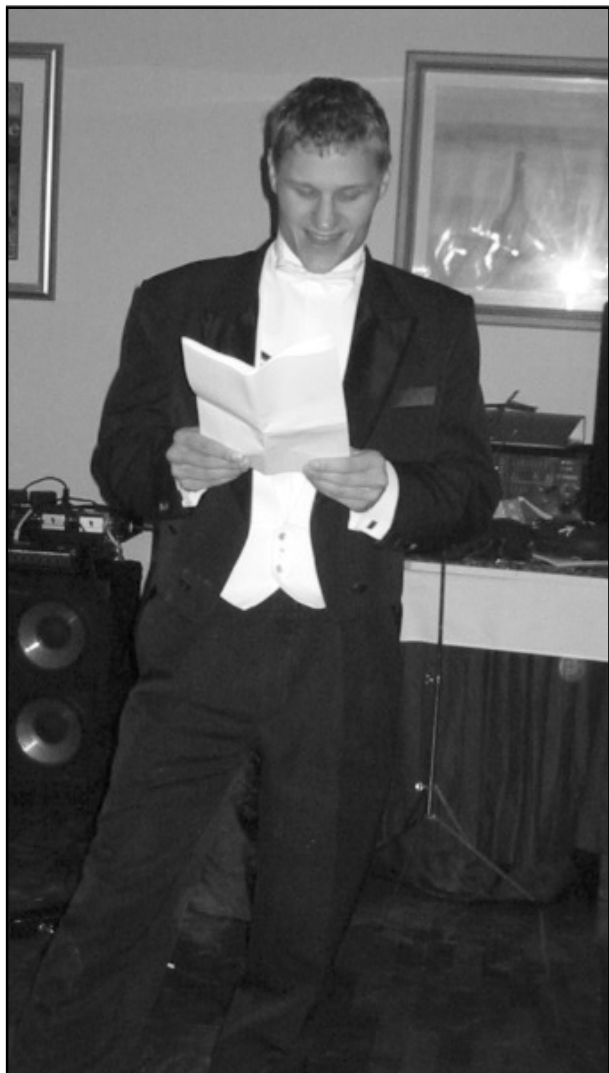
- Jos kukaan ei lupaa mitään, joutuu jakaja lupaamaan yhden (1) pisteen.
- Eniten luvannut pelaaja saa aloittaa pelin.
- Jaon ensimmäinen pelattu kortti määrää valttimaan.
- Korttien arvojärjestys on normaali siten, että ässä on suurin ja kakkonen pienin.
- Valtti voittaa aina muut maat.
- Pelaajan on aina lyötävä kysyttyä maata, mikäli sitä hänellä on.
- Mikäli pelaajalla ei ole kysyttyä maata, täytyy hänen lyödä valttia.
- Mikäli pelaajalla ei ole kysyttyä maata eikä valttia, saa hän lyödä minkä tahansa kortin.
- Ensimmäisellä lyöntikierroksella on pelaajan lyötävä suurempi kuin suurin pöydässä jo oleva kortti mikäli mahdollista.
- Mikäli pari ei saa vähintään lupaamiaan pisteitä, saavat he lupauksensa verran miinuksia.
- Pari saa pitää lupauksensa ylittävät pisteet, samoin kuin muut parit saavat pitää keräämänsä pisteet.
- Jos silmät jakautuvat tasan kahden parin kesken, ei kumpikaan saa pistettä, vaan seuraavassa jaossa on silmistä tarjolla kaksi pistettä.
- Kahden parin rikkoessa yhdentoista pisteen rajan samassa jaossa on voittaja ensin pisteet kerännyt, siten että muut pisteet tulevat siinä järjestyksessä, kun pistekortit on saatu, ja silmät vasta jaon loputtua. Parin on kuitenkin saatava lupauksensa täyteen, vaikka yksitoista pistettä täyttyisikin aiemmin.

Juhlan huumaa aamuun asti

Koneenrakentajakilta 36 vuotta

Arvokas Koneenrakentajakiltamme täytti tänä syksynä 36 vuotta. Lähestyvän keski-ikä kunniaksi kunnon juhlat ovat aina paikallaan. Niinpä kiltammekin päätti juhlistaa pitkää taivaltaan vuosijuhlien merkeissä. Juhlapaikaksi valittiin ravintola Astorin tunnelmallinen Aleksisali, joka sijaitsee aivan kaupungin sydämessä keskustorin laidalla.

Ennen juhlan alkua ilmassa oli odotusta, ja tunnelma oli jopa hieman jännittynyt.

Puhe naiselle

Kukaan tuskin uskalsi puhua äänen ennen kuin seremoniamestariimme Seppo Pyykkö avasi juhlan jämerällä sauvan kopautuksella. Puheenjohtajamme Jenni Laaksosen tervehdyksen jälkeen tunnelma vapautui ja hauskanpito alkoi.

Puheet ja tervehdykset ovat olennainen osa vuosijuhlia. Tänäkin vuonna osastonjohtaja Reijo Karvinen muisti kilttaamme lämpimin sanoin. Vaikka herra Karvisen puheen jälkeen tarjoiltu snapsi saattoi liuottaa tervehdyksen sisältämät hienot ajatukset monen juhlijän mielestä, on syytä kiittää osaston edustajia läsnäolosta ja osallistumisesta. Arvokkaat vieraat kohottavat juhlien tunnelmaa entisestään.

Killat ja kerhot muistivat 36-vuotiaista sangen avokätisesti. Saimme lahjaksi kaikkea mahdollista maan ja taivaan väliltä. Mielenkiintoisimpiin lahjoihin voidaan lukea TeLe:ltä saatu pala Turkoa ja ylioppilaskunnan lahjoittama siivoussetti (olikhohan se jokin hienovarainen vihje?). Tietenkään kaikkia lahjoja ei luovutettu juhlapaikalla, vaan ne oli toimitettu suoraan kiltahuoneellemme. Kiltaan oman tervehdyksensä toimittivat ainakin Remmi team ja Blebeiji-kerho. Remmi-teamin lahja suorastaan kruunaa kiltamme sisutuksen. Harvalla killalla on yhtä hieno moderni installatio tiloissaan.

Perimätietoa on tärkeä viedä eteenpäin. Juhlapuhujamme Kari Mikkela, joka toimi kiltamme puheenjohtajana vuonna 1980, valaisi meitä Koneenrakenjakillan menneisyydestä. Harvemmin tulee ajatelleeksi, että esimerkiksi syksyn kohokohta KoRK-cruising on jo vanha juttu, jolla on ikää jo yli 20 vuotta. Entä olisiko kukaan uskonut, että esimerkiksi teekkarikalenteri on alun perin KoRK:n muinaisen puheenjohtajan idea? Toisaalta ei ole lainkaan yllättävää, että kiltamme on ollut

aktiivisesti mukana tamperelaisen teekkarikulttuurin kehittämisessä. Täytyy vain toivoa, että sama aktiivisuus elää tulevissakin sukupolvissa.

Juhlat eivät ole kunnolliset juhlat, jos ei niissä ei pistetä jalalla koreaksi.

Koneenrakentajakillan 36-vuotisjuhlissa tanssittiin ainakin kolmien juhlien edestä. Meitä tanssitti konservatorion musiikkiteknologianopiskelijoista koostuva bändi. Aluksi tanssahdeltiin 80-luvun sävelmien tahtiin, mutta illan vanhetessa ja tunnelman kohotessa musiikkikin sai lisää potkua. Monen juhlijän pää taisi mennä liioista pirueteista hieman pyörälle.

Hyvistä jatkoista muistetaan yleensä vähän, parhaista ei mitään. Meidän vuosijuhliemme jatkot pidettiin Kandi-seuran Amos-klubilla. Tarjolla oli hyvää ruokaa (jonka nälkäiset juhlijat söivät yhdessä hujauksessa), riittävästi juomaa ja tanssittavaa musiikkia. Kaikki puitteet hauskanpitoon olivat siis kunnossa. Jälkeenpäin tehty gallup jatkoista

paljasti, että kaikilla oli ollut ylen mukavaa. Mitään muuta kukaan haastatelluista ei osannutkaan sanoa. Jatkoilla tarjoilu ja muut palvelut toimivat niin sanotusti orjatyövoimalla, sillä joukko reippaita fukseja piti juhlijoista hyvää huolta. Lisäksi jo järjestäjävän tahon puolesta oli varmistettu, että kaikki juhlijat joutuisivat tapaamaan yön aikana liskoja. Niitä kun oli liimattu ympäri jatkopaikan seiniä.

Juhliminen on hauskaa mutta rasittavaa. Nyt viimeistään täytyy alkaa lataamaan akkuja ensi vuoden varalle. Kuka tietää, vaikka ensi vuodeksi kaavaillut sitsit olisivat vielä hurjemmat ja hauskemmat pippalot

Linda Laxell

P.S: Suuri kiitos kaikille, jotka auttoivat juhlien järjestelyissä.

Tänä vuonna KoRK:in vuosijuhlat pidettiin ravintola Astorissa.

Kone-Cup '03 ja järveen potkitut pallot

Kone-Cuppihan järjestettiin tänä vuonna Ahvenisjärven kentällä siinä syyskauden aikana. Pelailuhan tapahtui perinteisesti ennen maanalaisia juhlia... Tämä legendaarinen potkupallokisaus keräsi jälleen lukuisia innokkaita teekkareita ja fuksiliineja kirjaamaan kentille. Kisasarjoja oli jälleen kaksi: pelaaminen ja tuomarointi.

Noin 32 joukkuetta kisaili aamuvarhaisesta pitkälle iltapäivään asti. Tiukkojen alkupelien jälkeen ja uuvuttavien pudotuspelien jälkeen finaaleihin pääsivät parhaista parhaat... As if.

Pelit onnistuivat erinomaisesti, eikä YTHS:kään rasitettu kuin kahdella pelaajalla. Kisajärjestäjät irtisanoutuvat kaikesta vastuusta.

Pelipäivä oli lähes helteinen (pipo oli silti suositeltava), koska x määrä pelaajia vilvoittautui läheisessä järvessä. Ystävällisesti he toivat samalla palloja uiskentelemasta

järvestä, jonne niitä oli sattuneesta syystä ajautunut. Muistutukseksi ensi vuotta varten: lähes tuulettomalla ilmalla pallo ajelehtii 25 minuutissa vastakkaiselle rannalle.

Niin, olihan kisalla voittajakin: Kirkuvat Lespot. Ansiokkaalla ja urheiluhenkisellä joukkueella he ansaitsivat voiton. Loput sijat olivat häviäjille, ei niistä sen enempää... :)

Mutta ei niin hyvää ettei jotain jotain pahaakin: se katala rosma, kuka vei pari palloa turnauksesta kotiinsa, sietäisi saada remmistä. Syytetään paikallisia. Kuohinta odottaa, myös niitä joukkueita, jotka ilmoittautumisestaan huolimatta eivät ilmestyneet paikalle...

Mutta, kisathan menivät kokonaisuudessaan oikeenkin mukavasti. Suuri kiitos Tapio Salmelle, jalkapallon suurmiehelle, joka tuki tätäkin turnamenttia.

Ensi vuoteen...

Juuso Järvinen

Koneosaston uusi opintoneuvoja esittäytyy

Kerro jotain itsestäsi? Nimi, ikä, pääaine, vsk, harrastukset, vapaa-aika?

Markus Taipale, 24v, teollisuustalous, 5. vsk, harrastuksina kaikenlainen kuntoilu, vapaa-aikana yritän välttää ylimääräistä häröilyä..

Milloin aloitit Koneosaston opintoneuvojana?

Tänä syksynä lokakuun alusta lähtien...

Miten kiinnostuit opintoneuvojan hommista?

Näin ilmoituksen vapaasta työpaikasta ja ajattelin, että tähän on hieno homma, jossa ollaan tekemisissä ihmisten kanssa. Tätä ei opeteta millään koulun kurssilla ja kokemuksena tästä tulee varmasti olemaan jatkossa hyötyä.

Kuvaile tehtäviä? Teettääkö paljon töitä?

Tähän mennessä olen lähinnä tarkastellut opintosuunnitelmia ja vastaillut opiskelijoiden kysymyksiin sähköposteilla ja naamatusten päivystysaikoinani. Näin aluksi työ on lähinnä asioiden selville ottamista. Työtä on ollut sopivasti. Ehdinpä vielä assaroimaan kurseilla Statiikan perusteet, Lujuusopin perusteet 2 ja Koneenosaopin perusteet ja myös opiskelemaan siinä sivussa.

Onko sinulla kehitysideoita? Mihin aiot panostaa?

Vaikea sanoa, kun en tiedä miten edellisen neuvojan työ sujui. Aion olla ainakin aina paikalla päivystysaikoina ja neuvoa ja ottaa asioita selville parhaani mukaan... oli ongelma sitten mikä tahansa.

Vastaanottoajat ja yhteystiedot?

Vastaanottoajat nyt syksyn 2.periodilla: ma 14-15, ti 10-12, pe 12-14. Tervetuloa! Muistakaa tarkistaa keväällä uudet päivystysajat opintoneuvojan nettisivuilta.

Terveiset opiskelijoille.

Toivotan kaikille menestystä ja intoa opintoteille!

Huh heijaa, sano kiltakultsi!

Ylioppilaskuntamme juhlat menivät hyvin, seisoimme kokkareilla vastaanottamassa suunnilleen kuusi pulloa viinaa sekä ruisleipää ja piimää. Emme juoneet piimää. Oli hauskaa olla hienosti pukeutunut, tukkani oli kauniisti laitettu ja meikkauskin onnistui tällä kertaa. Pääjuhlassa istuin pöydässä, lauloin, join, söin ja join. Seuraavaksi muistan seisseeni juhlasalin etuosassa muiden hallituksemme jäsenten kanssa, oli aika ottaa vastaan lisää huomionosoituksia. Tampereen Teekkarien Perinneseura lahjoitti meille viinapullon, jonka joimme siinä edessä tyhjäksi. Minä kuulemma join aika paljon. Huhupuheita lienevät, itse en muista tällaista tapahtuneen... Saimme PerSeeltä myös toisen lahjan, sammutuspeiton! Tulee käyttöön, mikäli vanhat merkit paikkaansa pitävät...

Nyt moni varmaan odottaa hauskaa selostusta kiltakultsinne toilailuista loppujuhlasta, mutta

koska siitä en juurikaan mitään muista, niin en kerro! Kerron kuitenkin, miksi saimme erikoisen, mutta hyödyllisen lahjan. Sammutuspeite on hyvin hyödyllinen lahja, sillä jos joskus pikkuhiparakassa tai ihan selvin päin tulee tunne, että nyt jossain palaa, niin sen voi ottaa helpommin ja halvemmallä käyttöön kuin jauhesammuttimen. Ja sitä paitsi, jos tuleeikin vikaikälytys, voi peitteen laittaa jauhetta helpommin takaisin säilytyspaikkaansa... Tällainen ikävä jauhesammutinvälikohtaus latisti myös Kiltujen Yön tunnelman tässä muutama viikko sitten. Tekijästä ei ikävä kyllä ole tietoa, mutta korvauksia mielummin tahtoisin jutella kyseisen henkilön kanssa ja kysellä tämän tempauksen motiiveja.

Yliopistossamme vallitsee akateeminen vapaus, se tuntuu varmasti kaiken yläasteen ja lukion valvotun opiskelun jälkeen taivaalliselta! Kukaan ei kyttää miten opiskelet, kukaan ei pakota lukemaan läksyjä ja vanhemmille voi helposti kierrellen selittää opintomenestystään, kun ei tarvi huoltajan allekirjoitusta tentteihin. En tietenkään kirjoita omakohtaisesta kokemuksesta, minähän en nyt opiskele! Samoin useimmat koulumme uusista opiskelijoista asuvat ensimmäistä kertaa yksin tai kaverin kanssa ja huolehtivat suurimmaksi osaksi omasta itsestään. Pyykit voi tietysti viedä kätevästi kotiin pestäväksi... Opitaan ruuanlaiton salat, siivotaan itse ja saadaan muutenkin olla huomattavasti vapaammin kuin kotikotona. Pitäisi huolehtia itse laskut ja muut velvollisuudet, mutta kun ne oikeudet tuntuvat niin paljon mukavammilta.

Fuksivuosi (ja loppukin opiskeluaika) on parasta aikaa elämässä, niin vanhemmat kaverit usein ovat sanoneet, enkä minäkään tahdo teiltä näitä riemukkaita vuosia latistaa. Yo-kunnan

virallisena tiukkiksena tahdon kuitenkin muistuttaa hieman muutamista käyttäytymism. säännöistä. Nykyiset teekkariperinteet ovat pikkuhiljaa muuttumassa, eivätkä ihan kaikki hyvään suuntaan. Tietenkään emme saa jumittaa paikallamme, vaan kulkea kehityksen mukana, mutta joidenkin asioiden soisin säilyvän samanlaisina kuin 20 vuotta sitten. Silloin teekkareita arvostettiin ja he käyttäytyivät tätä kunnioitusta ylläpitäen. Teekkarit tunnettiin huumoriveikkoina ja hauskojen tempausten tekijöinä: usein heidän humalapäisyydelleen naureskeltiin hyvántahtoisesti. Promilleasteestaan huolimatta he osasivat käyttäytyä, tappeluista ei näkynyt, eikä yhteistä omaisuutta rikottu. Nyt välillä koululla kulkiessani näen opiskelijoiden heittelevän roskia ympäri käytäviä, vaikka roskikset ovat aivan vieressä. Jos joltakulta kaatuu muki lattialle, niin kovin usein se jätetään siivoojien huoleksi, eikä siivota itse. Olutpulloja löytyy rikkoutuneina harva se aamu jonkin kilta-/kerhohuoneen ulkopuolelta, kun on oltu istumassa kavereiden kanssa.

Syytä teekkariperinteen rappeutumisesta en tietenkään vieritä tiedän päällenne rakkaat fuksit, mistäpä te tietäisitte kouluun tullessanne, mitä kaikkea teekkariperinteeseen kuuluu. Te

opitte tavat käyttäytyä koulussamme vanhemmilta opiskelijoilta, mutta varsin yleisesti kannattaa pitää mielessään myös hyvä sääntö: jos yhtään mietityttää, mahtaakohan tämä nyt olla fiksua, niin jättäkää tekemättä! Jos kuitenkin tuntuu epävarmalta, ja tahtoisit joka tapauksessa tehdä jotain erikoista, niin nykäise lähintä perseläistä, blebsiä, ankkaa tai pileläistä hihasta ja kysy vielä kerran. Nämä opiskelijat kuuluvat salaseuroihin (jotkut vanhempia kuin TTYYY) ja kantavat osana vastuuta teekkariperinteiden säilymisestä. Aivan samoin kuin meidän kaikkien opiskelijoiden tulisi tehdä!

Teekkarikulttuuri on hauskanpitoa, kavereita ei jätetä-mentaliteettiä, kaljottelua, luentorauhan antamista kanssaopiskelijoille, hassuttelua, jäynien tekemistä, yhteisöllisyyttä. Teekkarius on elämäntapa! Olkaa ylpeitä siitä, että olette koulumme opiskelijoita ja käyttäytykää niin, että muutkin voivat olla teistä ylpeitä. Viettäköö hauskoja hetkiä jäynäämällä vaikka ammattikorkeakoululaisia...tai vaikka laulamassa saunassa tai vaikka juomalla ja syömällä hyvin vuosijuhlilla...

KoRKin Kiltakultsi
Elina Juusela

Tule tekemään entistä parempaa KoRKkiruuvia

Hengentuotoksia, vinkkejä sekä kritiikkiä voi lähettää osoitteeseen kork@students.cc.tut.fi. Juttujanne odotellen...

KoRKkiruuvien toimitus

Fuksit wunderundella

FWR - tuo mystinen kirjainyhdistelmä. Siitä lähdimme ottamaan selvää 8.10.2003. Olimme koonneet aikaisemmin viikolla viiden hengen fuksitutkimusryhmän ja saavuimme ohjeistuksen mukaan pääoven eteen klo 16. Tarkoituksenamme oli selvittää FWR:n perinpohjainen merkitys. Saatuaamme pientä lisäohjeistusta sekä hienon Tampereen kartan tekstiversion oli aika aloittaa päivän urakka. Luimme kartastamme ensimmäisen vihjeen ja lähdimme suunnistamaan kohti keskustaa ja ensimmäistä rastia sateen saattelemina.

Ruuhkabussissa matkustaminen on aina kivaa ja jo 40:ssä minuutissa olimme päässeet keskustaan. Ensimmäinen rastikin löytyi melko kivuttomasti. Tehtävänäimme oli esittää korkeakulttuuria laulaen siten, että mahdollinen yleisö kuulisi sen myös Hervannassa asti. Avuksi saimme tuon punakantisen kirjasen. Päätimme veisata kovaa ja korkealta todellisen suomalaisen ikivihreyden helmen – Pikku Kakkosen postin. Ääntäkin saimme aikaan sopivasti – lakisääteiset melurajat ylitettiin yhdeksän pisteen arvoisesti. Olimme askeleen lähempänä ja märempinä maalia.

Ensimmäisen rastin saattelemina jatkoimme matkaa seuraavalle rastille, joka oli Korkkilaisten miehittämä. Tehtävänä oli muodostaa joukkueestamme ihmisketju ja pujottaa nauhasta tehty lenkki lävitsemme ilman, että rikkoisimme hienon ihmisketjumme. Ilman sen suurempia vaikeuksia onnistuimme tehtävässä. Pienellä mehtarjoilulla saimme myös muutaman bonuspisteen. Oli seuraavan haasteen aika.

Kävimme nopeasti läpi kolmannen rastin, jossa vastailimme muutamaan TEK:iä koskevaan kysymykseen. Seuraavalla rastilla tehtävänä

olikin suunnitella ja toteuttaa pienimuotoinen Idiots-esitys. Joukkomme vireystila oli korkealla, joten pienen spektaakkelin ideointi ei ollut tällä kertaa vaikeaa. Päätimme toteuttaa tribuutin Edu Kettusen Lentäjän pojalle. Esitys meni nappiin - ainakin omasta mielestämme. Tuomareiltakin saimme muutaman kommentin ja matkaevääksi pisteen jos toisenkin.

Matkamme oli puolivälissä. Päätimme siirtyä lämmittelemään ja kuivattelemaan johonkin mukavaan pieneen kuppilaan. Aina ei suunnitelmat kuitenkaan toteudu, ja löysimme itsemme oluttuoppien ääreltä. Kukaan ei asiasta kuitenkaan valittanut. Juotuamme oluet ja täydennettyämme urheilujuomavarastomme jatkoimme matkaa sipulikirkolle. Tällä kertaa rasti oli urheiluaiheinen. Pääsimme pelaamaan todella pikaiset kyykät. Punaisten "palikoiden" lenneltä sinne tänne oli aika vaihtaa maisemaa, ennen kuin kukaan loukkaantuisi.

Ratinassa, tuossa Tampereen urheilun ja arkkitehtuurin pyhätössä, pääsimme pujotteluradalle jalat toisiimme sidottuina. Aikamme eri suuntiin nyittyämme pääsimme radan loppuun – enemmän ja vähemmän mustelmilla. Todettuamme, ettei pujottelu ole meidän lajimme, siirryimme kohti Koskikeskusta ja seuraavaa rastia. Sitomisleikit näyttivät olevan loppuillasta suosiossa, koska jälleen jalat sidottiin yhteen. Nyt kuitenkin yksi meistä säästyi tältä. Tällä kertaa tarvittiin myös opastajaa, sillä silmämmekin sidottiin. Touhu alkoi mennä rankaksi. Tehtävänä oli hakea kuopalla saavista vettä ja viedä se toiseen saaviin opastajamme ohjeilla. Pienen horjahtelun jälkeen saimme kuin saimmekin kuopallisen vettä kuljetettua määränpäähensä. Oli aika lähteä kohti Metsoa ja Hämeenpuistoa viimeiselle rastille.

Useamman tunnin märkä ulkoilu alkoi olla päätöksessä. Viimeisenä oli jäljellä "oikeat" formula-ajot. Kaksi miestä varikolle, kaksi muuta otti jäljelle jääneen kanton. He kiersivät vauhdilla määrätyn kilparadan poiketen varikolle, jolloin tankattiin kannossa ollut kaveri viimeistä rutistusta varten aidolla ja ehdalla polttoaineella – kiljulla. Näin oli kaikki rastit kierretty, ja oli aika siirtyä kohti maalia sekä loppubilepaikkaa Senssiä.

Mitä siis saimme selville FWR:sta? Ehdottomasti yksi parhaista tähän asti olleista fuksitapahtumista. Tampere-tuntemus ei juurikaan lisääntynyt, mutta rasteilla oli sitäkin hauskeempaa. Taas tuli lisää uusia tuttavuuksia,

joiden nimet eivät olleet seuraavana aamuna täysin kirkkaina mielessä. Myös joukkueemme jäsenistä löytyi uusia yllättäviä ja hauskoja piirteitä. Pieni tai hieman isompikaan sade ei juuri hauskanpitoa häirinyt, jos ei pientä alkukankeutta oteta huomioon. Illan mittaan märät vaatteetkin unohtuivat. Oli myös hienoa huomata, ettei sade ollut estänyt muidenkaan fuksien lähtöä Fuksiwunderundelle, vaan kaupungilla kävellessämme vastaan tuli mitä erilaisimmin pukeutuneita fukseja. Loppujen lopuksi voi todeta, että Fuksiwunderunden takia kannatti "uhrata" Tapsa Salmen luennot.

Petri Pylsy

FWR innoitti fuksisuharimme taiteilemaan...

Fuksien syksy suharin silmin

Jotta jaksaa Wappuun asti, täytyy suharinki ottaa välillä rennosti. (Toimittajan huomio: Kuva on lavastettu!)

Koneen fuksit tulivat kouluun kaksisataapäisenä laumana tuossa elokuun lopulla. Tutorit ottivat heidät hoiviinsa samana päivänä. He opettivat käyttäytymistä koulun tapahtumissa ja muutenkin koululla.

Rankka oli tuo orientaatioviikko ennen oikean opiskelun aloittamista. Kaikki alkoi sisäpihahabileissa, jossa fuksit saivat makkaraa ja osallistuivat arpajaisiin. Voittoja tuli aika reilusti siis oli arpaonnea paljon. Itse suhari eli minä myin niitä niin paljon, että tarvitsi järjestää rahakuljetuksia killan holveihin. Eikä se orientaatioviikko siihen loppunut. Tiistaina piti taas mennä, muistaakseni elokuvaan. Katsastettiin Kummelin Kultakuumetta urakalla koululla jossain auditoriossa.

Kun elokuvista oltiin selviydytty, lähdettiin keskiviikkona suunnistamaan koululla.

Itse olin liikuntavastaavan kanssa kylmän koleassa Ratinassa katsomassa potkupallon MM-turnausta, joten en tiedä enkä muista tapahtumasta mitään. Kysyin fuksivastaavalta Sampolta, mutta ei hänkään. Kai rastit löytyi.

Fuksipisteitä oli jo kasassa valtavat määrät myös itselläni. Yritän nimittäin päästä Wappuna koskeen. Uusi lakkikin pitäisi hankkia. Edellinen oli vain noin kaksi tuntia, kunnes hävisi. Ei näin.

Torstaina urheiltiin Tietotalon edessä ja karttu lensi huolella. Myös Fresbee lensi ja pallo. Kylmää oli ilma ja kalja. Liikkuessa tuli lämmin. Perjantaina levättiin ja jotkut lepäsivät viikonloppunakin.

Seuraavalla viikolla joku fukseista ehkä luuli pääsevänsä helpommalla, mutta erehtyi pahasti. Sanpon ja muiden kanssa täytimme

lukujärjestyksen kaikella myös illalla. Oli koulua ja muutakin. Maanantaina avattiin lukuvuosi ja sitten tuli oikea huipentuma tiistaina.

Fuksikiertoajellulla fuksit tutustuivat kauniiseen kaupunkiimme ja päätyivät puistoon. Tuli muuten testattua tornado ja halfpipe. Ehdoton suosikkini oli kuitenkin tukkijoelta rinteeseen eksynyt lautta. Pelotti enemmän, kuin koskaan ennen, koska se olisi voinut kääntyä selälleen oman tuttorryhmäni (ei yhtään fuksia ja Sibbe tutorina) lihasvoimien takia. Tuli myös syötyä mustaa kyrelliä ja Simon kanssa hilloa. Sitten alkoi pubikierros Alepubista. Miljoona miljoona miljoona ruusua!!! Kierroksen aikataulu meinasii pitää ja muutenkin oli hauskaa.

Ja sitten saunaan. Mörrimöykyssä saunottiin oikein urakalla ja vähän reippailtiin. Ilta päättyi ihan jotenkin, onneksi. Torstaina sitten laulettiin takaparkissa. Minä en laulanut, mutta Olli laulatti.

Seuraava oikein mainitsemisen arvoinen tapahtuma oli risteily MS Ratinalla eli KoRK-Cruising. Kävimme Nokian rannassa poikkeamassa ja sitten takaisin Herwoodiin oikein bussikyydillä. Muistakaahan sitten kaikki, että kapteenin sana on laki. Näimme risteilyn aikana muutaman surffaajan ja pari särkeä.

Piti odottaa seuraavan viikon keskiviikkoon, että tapahtui jotain suurta. Kone-CUP pelattiin koleissa oloissa. Maalivahtina sain monta kertaa pallon selkäni taakse ja polvet verille. Älkää syöksykö soralla. Jotkut fukseista olivat tuomareina. CUPin jakeen käytiin kupillisella ja mentiin pommisuojaan kuuntelemaan Lauraa. Taisin hukata tutut heti sisään päästyäni, enkä niitä enää löytänyt.

Jos olisin itse fuksi, olisi tämän syksyn kohokohta ollut varmasti Fuksiwunderunde. Lehdessämme on sarjakuva kyseisestä aiheesta. Mainittavaa on yhteistyömme arkkareitten kanssa, joka sujui kitkatta. Enpä ole ennen heidän bileissään ollut. Fuksit lahjoivat meitä tuomareita oikein kunnolla, mutta pisteytykseen se ei vaikuttanut, sillä tuomari on lahjomaton. Huomasimme, että

tanssiminen on hieno harrastus bileiden jatkoilla, mutta ei siitä sitten enempää. Tuomari on juomari...

Fuksit vanhoivat ja söivät kalansa 14.10. tiistaina rastikoulutuksen jälkeen bommarissa. Iso kiitos muuttuneelle sähköjärjestelmälle. Onneksi savua riitti. Palkinnot tapahtuman yhteydessä pidetyssä kilpailussa olivat mahtavat, vai mitä sanoisitte puolestatoista kilosta silakkaa. Kyllä maistuisi.

Tässä juttua kirjoittaessani valmistaudun samalla kiltojen yöhön. Se ei mahdu juttuun tällä kertaa, mutta siitä tulee valtava spehtaakkeli.

Tässä olen nyt puhunut vain bileistä ja lukija varmaan luulee, että fuksit ovat vain juhlineet ja tuhlanneet rahaa koko syksyn. Nämä ovat vain koulun ohella käytävää oheistoimintaa, kai.

Fuksipisteitä on kertynyt iso kasa kaikille. Muistakaahan fuksit tulla päivittämään passinne meiltä asiasta vastaavilta. Itselläni pisteitä on kertynyt 76. Olen ollut rehellinen jakaessani leimoja itselleni. Yritän nimittäin päästä Wappuna koskeen. Uusi lakkikin pitäisi hankkia. Edellinen oli vain noin kaksi tuntia, kunnes hävisi. Ei näin.

Suhari kiittää fukseja kuluneesta syksystä. Pelataan talvella kyykkää ja mennään Wappuna uimaan.

Simo Järvisalo
Fuksisuhari

Koneosastolta valmistuneet

18) Jussi Päiväranta
Painelaitemitoituksen suunnittelumoduulien
kehittäminen
Koneensuunnittelu

19) Tuomo Ruuska
Hydrauliikkaverstaan toiminnan organisointi
Tuotantotekniikka

20) Pekka Utunen
The fractioning of virgin long fibre pulp and separate
refining of the fractions
Paperinjalostustekniikka

21) Sirpa Asikainen
Vesikiertojen ja tuotepuhtauden optimointi
kartonkikoneella
Paperinjalostustekniikka

22) Ari Kopperoinen
Calibration of a digital human model with a motion
capture system
Tuotantotekniikka

23) Petteri Österlund
Search for new consumables products and businesses
Paperinjalostustekniikka

24) Miika Pulkkinen
Kenttämittauksiin perustuvan
elinikäisuunnittelumenetelmän kehittäminen
pintaporolaitteille
Koneensuunnittelu

25) Antti Hannula
Sahalinjan sähköisten ja hydraulisten servojen vertailu
Hydrauliikka ja automaatiotekniikka

26) Juha Hietikko
Aspects of Modern Distributed Engineering Services
Paperinjalostustekniikka

27) Lauri Huhtasalo
Heat Soaling and Peelability of Polyester Films
Paperinjalostustekniikka

28) Esa Jokinen
Laiva-asenteiset nesteytetyn maakaasun
uudelleenkaasutuslaitteistot
Koneensuunnittelu

29) Tomi Järvi
Hydraulimoottorin mittaus ja analysointi vian etsinnän
kannalta
Hydrauliikka ja automaatiotekniikka

30) Karri Kanervo
Simulointikirjaston määrittäminen ja standardisointi
Tuotantotekniikka

31) Jussi-Pekka Lehtinen
Vanhojen johtotulojen käytettävyyden määrittäminen
koneanalyseissa
Teknillinen mekaniikka ja optimointi

32) Jukka Luotolinna
Materiaalilogistiikan vaikutus asiakkaan
käyttövarmuuteen
Tuotantotekniikka

33) Tommi Mehtonen
Laadunhallinta prosessimaisessa toiminnassa
Tuotantotekniikka

34) Tomi Ojala
Operatiivisen toiminnanohjauksen kehittäminen
pneumatiikkatuotannossa
Tuotantotekniikka

35) Jari-Petri Paajanen
Search for New Paper Machinery Consumable Product
Concepts
Tuotantotekniikka

36) Ville Ruola
CD 82 jauhimen ajettavuuden ja laadun optimointi
Paperinjalostustekniikka

37) Ari Saarela
Leijukerroslämmönvaihtimen kehittäminen
Energia- ja prosessitekniikka

38) Matti Tamminen
Koneistus- ja kokoonpanosolun automatisointi
Tuotantotekniikka

39) Saku Tervaoja
Köysinostintehtaan layout-suunnittelu
Tuotantotekniikka

40) Juha Tuisku
Suprajohtavan magneettisen separointilaitteiston
mekaaninen ja kryogeeninen suunnittelu
Koneensuunnittelu

41) Pekka Vieno
Uuden sukupolven juoksumaton kehitystyö
Koneensuunnittelu

42) Jukka Huhdankorpi
Öljyntuotantolautan kehärakenteen väsymistarkastelu
Teknillinen mekaniikka ja optimointi

43) Pentti Huttunen
Modelling of design process of multi-project oriented
company
Koneensuunnittelu

44) Timo Karvinen
Paperikoneen lähestymisjärjestelmän painenvaihtelut ja
niiden hallinta
Energia- ja prosessitekniikka

45) Taija Maunumäki
Laserpinnoitusprosessin mallintaminen
elementtimenetelmällä
Teknillinen mekaniikka ja optimointi

- 46) Ville Rimpisuo
Paperirullan vastaanottimen tuotekehitys
Koneensuunnittelu
- 47) Jukka-Pekka Vesala
Hitsatun vaihekotelun tuotantoystävällinen 3D-
suunnittelu piirremallinnusohjelmistolla
Koneensuunnittelu
- 48) Aurelian Albut
Development of a Flexible Force-controlled Piezo-
bimorph Microgripping System
Koneensuunnittelu
- 49) Timo Harjula
Siltanosturin ohjausjärjestelmän suojaaminen korkeilta
lämpötiloilta
Koneensuunnittelu
- 50) Tommi Heikkilä
Vuosihoitoseisokin kehitystarpeet ja -mahdollisuudet
prosessiteollisuudessa
- 51) Kari Hukkanen
Ydinvoimalaitoksen reaktoripaineastian yhteiden
eriparihitsien tarkastus- ja korjausstrategioista
Tuotantotekniikka
- 52) Janne Kilpinen
Applying Fault Tree Analysis in Product Design and
Development Process
Koneensuunnittelu
- 53) Soile Lehtinen
Pk-yrityksen laatu-, ympäristö- ja
turvallisuusjärjestelmien integrointi
Teollisuustalous
- 54) Antti Plathin
Katkovan LC-jauhatuksen kartoitus
Paperinjalostustekniikka
- 55) Seppo Pyykkö
Systemaattinen lähestymistapa tuoteprosessien
mallintamiseen
Koneensuunnittelu
- 56) Pasi Sahlman
Laakerien käynninseuranta ja valunauhan
halkeamavikojen havainnointi akustisella emissiolla
Koneensuunnittelu
- 57) Mikko Solala
Tuotteiden laadun varmistaminen alihankinnassa
Tuotantotekniikka
- 58) Janne Toljola
Vesiohenteisten värien soveltuvuus muovikalvolle
Paperinjalostustekniikka
- 59) Mika Väänänen
Kvalitatiivisten menetelmien hyödyntäminen
käyttövarmuusvaatimusten ja varaosatarpeen
määrittämisessä
Koneensuunnittelu
- 60) Rami Hakala
Dieselmootoreiden kokoonpanoprosessin kehittäminen
Tuotantotekniikka
- 61) Mauno Jokinen
CAD-ohjelmamoduulin kehittäminen ohutlevyjen
taivutuksen kuvaamiseen valmistusnäkökohdat
huomioon ottaen
Koneensuunnittelu
- 62) Teemu Kukkola
Kotelorakenteen värähtelyn minimointi Ansys-
elementtijärjestelmäohjelmalla
Teknillinen mekaniikka ja optimointi
- 63) Riku Lehtonen
Kokoonpanojärjestelmän ja layoutin kehittäminen
Tuotantotekniikka
- 64) Juha Makkonen
Hionan parantaminen ohjaamotuotannossa
Tuotantotekniikka
- 65) Juha Mustajärvi
Koordinaattimittakoneiden kalibroinnin tehostaminen
Tuotantotekniikka
- 66) Antti-Jussi Romppanen
Viskoelastisen telapinnoitteen rotaatiosymmetrinen
termomekaniikka
Koneensuunnittelu
- 67) Tero Setälä
Operation monitoring of cylindrical rolls by learning
vector quantization
- 68) Samuli Sujamo
Materiaalien ohjauksen parantaminen
pienerätuotannossa
Tuotantotekniikka
- 69) Jani Ojala
Henkilöauton renkaan analysointi
elementtimenetelmällä
Teknillinen mekaniikka ja optimointi
- 70) Rami Peltö-Aho
Hawk-lentokoneen modifioitujen jäähdytysturbiinin
testaus ja analysointi
Koneensuunnittelu
- 71) Jussi Tarvainen
Blisterability of Consumer Packages Made of Folding
Boxboard
Paperinjalostustekniikka
- 72) Antti Uotila
Evaluation of Model Correlation Methods in Engine-
Generator Vibration Analysis
Koneensuunnittelu
- 73) Vesa Ylistalo
Sahatavaran kuivaamon siirtovaunun toimintavarmuuden
parantaminen
Koneensuunnittelu

**Koneenrakentajakilta
onnittelee kaikkia
valmistuneita!**

Koneenrakentajakilta - KoRK

TTY

Korkeakoulunkatu 6
33720 Tampere
puh: (03) 365 2101
fax: (03) 365 2034

kork@students.cc.tut.fi

<http://www.koneenrakentajakilta.org>

